

РЕШЕНИЕ

№ 53

гр. Плевен , 19.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на девети февруари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Дария И. Митева Маринова

при участието на секретаря ПЕТЯ С. КАРАКОПИЛЕВА
като разгледа докладваното от Дария И. Митева Маринова Административно наказателно дело № 20214430200149 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и следващи от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 20-0938-003124 от 20.07.2020г. на Началник сектор Пътна полиция към ОД на МВР-гр.Плевен, с което на основание чл.53 от ЗАНН, чл. 179, ал.2 вр.чл.179,ал.1,т.5 от ЗДвП е наложено административно наказание Глоба в размер на 200 лева на *** от ***, ЕГН***** за нарушение на чл. 25,ал.1 от ЗДвП, на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП ЗДвП е наложено административно наказание Глоба в размер на 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец за извършено нарушение на чл.123,ал.1,т.3, б. „а“ от ЗДвП.

Жалбоподателят *** *** редовно призован, в съдебно заседание не се явява лично, явява се упълномощен представител адв. ***** АК-Плевен. Поддържа искането за отмяна на издаденото НП, релевира факти за неналичие на виновно поведение от страна на жалбоподателя, както и за незаконосъобразност на издаденото НП по отношение на нарушенията посочени в него.

Административно-наказващият орган, редовно призован, в съдебно заседание не се представлява и не излага становище по жалбата .

Съдът като съобрази и прецени доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност прие за установено следното:

Атакуваното наказателно постановление е издадено против жалбоподателя *** за това, че на 09.07.2020г. в 23:15ч. в *** срещу №** с посока на движение към ул. „***“, като водач на товарен автомобил „***“ с рег.№ *** извършва следното:

1.При маневра заобикаляне от ляво на паркирал автомобил „***“ с рег. № ***, не съобразява разположението му, като го удря /охлузва/ странично. Реализира ПТП с материални щети.

2.Като участник в горе посоченото ПТП, не остава на мястото, не уведомява службата за контрол на МВР, при липса на съгласие относно обстоятелствата между страните. Водачът установен в дома си заедно с автомобила в 00:10ч. на 10.07.2020г.

С което виновно е нарушил чл. 25,ал.1 и чл.123, ал.1,т.3,б. „в“ от ЗДвП.

Наказателното постановление е издадено въз основа на съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, бланков номер 249995 от 10.07.2020г. съставен от свидетел *** – на длъжност *** при ОД на МВР Плевен, сектор „Пътна полиция“ и в присъствието на свидетеля ***- *** при ОД на МВР Плевен, сектор „Пътна полиция“, в който по идентичен начин е описано нарушението посочено в издаденото АУАН. В съставения АУАН не е посочено какви имуществените вреди са причинени .Актът е съставен в присъствието на жалбоподателя, подписан от него и другите посочени в акта лица. На датата на съставянето му е връчен препис от него на жалбоподателя.

Издаденото НП е връчено на жалбоподателя на 14.01.2021г. Поради несъгласие с посоченото като нарушение и наложеното наказание в срок пред РС Плевен било обжалвано издаденото НП с жалба от 21.01.2021г.

В съдебно заседание разпитан като свидетел актосъставителят *** който сочи, че заедно с неговия колега *** са посетили въпросното ПТП след подаден сигнал от дежурния при ОД на МВР-Плевен. Твърди, че с колегата си не са очевидци на реализираното ПТП и на мястото са пристигнали на 09.07.2020г. в 23:15ч. На място е имало и други хора- очевидци на произшествието, като единият от тях е водачът на л.а. „***“ с рег.№ *** и същият им е разказал какво реално е видял от балкона на жилищния блок в който живее. Същият е бил паркирал собственият си автомобил на паркинга пред блока, а водачът на движещото се МПС при маневра да обърне автомобила, го удря, след което се връща обратно и заминава в неизвестна посока. Единият от свидетелите, живущ в блока, е успял да види номера и да заснеме движещото се МПС, който номер същият съобщава на дежурния в ОД на МВР-Плевен. Актосъставителят *** пред съда твърди, че като фактическа обстановка в АУАН е отразил това, което му е съобщено от живущите в блока, интервенциите, които установил по автомобилите на подалите сигнала. След като установили собственика на автомобила, предизвикал ПТП, и адреса, на който живее, изпратили втори екип на КАТ.

След връзка със собственика на автомобила, същият заявил, че автомобилът е управляван от неговия син. Било им разпредено да пристигнат на мястото на произшествието. След като на място пристигнал собственика на товарен автомобил „***“, неговият автомобил и автомобилът, който имал интервенции били огледани от органите на полицията и установили, че интервенциите съвпадат. Също така заявява, че той е поправил датата на съставяне на АУАН и е написал, че същият е съставен не на 09.07.20г, а на 10.07.20г.

В тази насока напълно идентични са показанията на другият *** на пътна полиция св. ***, които също не е очевидец на ПТП.

Поради липса на основание за критика, съдът кредитира показанията на свидетелите, доколкото същите установяват отчасти установената и описана от тях в АУАН и НП фактическа обстановка.

По искане на процесуалният представител на жалбоподателят жалбоподателят е разпитана свид. ***-*** на жалбоподателя. Същият твърди, че именно синът му е управлявал собственият му автомобил и на 09.07.2020г се прибрал около 23 часа. Същите вечеряли и след 00,15ч се от полицията звъннали на домофона на жилищния блок в който живее, като му съобщили че с автомобил *** „***“ е предизвикано ПТП и е напуснал мястото на ПТП. Слязъл и тогава го попитали от къде са щетите по автомобилът му, същият обяснил че са получени при изкарване на автомобилът от гаража преданият ден и тогава полицията му съобщила за ПТП с неговият автомобил и друг паркирал автомобил на ул ****. Тогава св.*** обяснил че автомобилът е управляван вечерта не от него а от синът му и заедно с него и полицията отишли на мястото на въпросното ПТП. На мястото бил и собственикът на Фолксвагена, свидетелят *** попитал собственикът на удареният автомобил какво се е случило и същият заявил че първоначално нищо не е забелязал тъй като било тъмно, но в последствие забелязал че има малки щети и за това се е обадил в полицията, но по принцип е разговарял със синът му и си били разменили телефоните.

Горната фактическа обстановка съдът приема за установена от приобщените по делото доказателства – гласни: показанията на разпитаните свидетели, както и на писмени такива, съдържащи се в приложената административно наказателна преписка.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е с правно основание чл.59, ал.1 от ЗАНН, подадена в преклузивния срок по ал.2 от този текст, от легитимиран субект /срещу който е издадено атакуваното НП/, при наличие на правен интерес от обжалване и пред компетентния съд / по местоизвършване на твърдяното нарушение/, поради което е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество се явява ОСНОВАТЕЛНА.

Същественото при производството от административно наказателен характер е да се установи спазена ли е процедурата по съставяне на акта, за установяване на извършеното административно нарушение; съставеният акт съдържа ли императивно определените в закона реквизити, актът предявен ли е на нарушителя и правилно и законосъобразно ли е оформено предявяването; компетентността на актосъставителя; има ли извършено деяние, което да представлява административно нарушение по смисъла на чл.6 от ЗАНН, дали това деяние е извършено от лицето, посочено в акта като нарушител, и дали е извършено виновно (умишлено или непредпазливо); наказателното постановление издадено ли е при спазване на императивните разпоредби за съдържание, реквизити и срокове. Процесуални предпоставки, за които съдът следи служебно и когато се установи, че в хода на административно - наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, наказателното постановление следва да бъде отменено изцяло, като незаконосъобразно, като в тези случаи, съдът не разглежда спора по същество.

Като прецени изложената фактическа обстановка с оглед нормативните актове, регламентиращи процесните отношения и при цялостната служебна проверка на акта, на основание чл.3** и чл.314 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН, настоящият състав на Районен съд Плевен намира, че атакуваното наказателно постановление е съставено при особено съществено нарушение на установените в ЗАНН процесуални правила за съставяне на АУАН и съответно този акт не може да се ползва с установената в чл.189, ал.2 от ЗДвП доказателствена сила.

Съдът намира, че от представените по делото писмени доказателства и от свидетелските показания на свидетелите *** и *** не се установява по несъмнен и безспорен начин наличието на виновно извършено от жалбоподателя нарушения.

Съдът намира, че НП е издадено при неизяснена фактическа обстановка на извършеното ПТП. От свидетелските показания на актосъставителя *** и св. *** се установява, че АУАН е съставен от неочевидци, а вписания като свидетел по акта *** е полицейски *** и също не е очевидец, въпреки че на място е имало други свидетели които са очевидци.

Съгласно разпоредбата на чл.40, ал.1 от ЗАНН, акта за установяване на административно нарушение следва да бъде съставен в присъствието на свидетели, присъствали при извършването или констатирането на нарушението. Когато липсват такива свидетели – очевидци /които обаче не са участници в ПТП/, актът следва да бъде съставен в присъствието на други двама свидетели, като това обстоятелство съгласно нормата на чл.40, ал.3 от ЗАНН се отразява изрично в самия акт. Присъствието на свидетели при

съставянето на акта не е необходимо единствено в хипотезата, когато самото нарушение е установено, въз основа на официални документи /чл. 40, ал.4 от ЗАНН/. Законът изисква още в акта да са посочени трите имена и точните адреси на свидетелите и техните ЕГН, като поне един от свидетелите да подпише акта. При съставянето на АУАН е нарушена разпоредбата на чл.40, ал.3 от ЗАНН. Тъй като в случая актосъставителят не е очевидец на нарушението, актосъставителят е следвало да осигури присъствието на двама свидетели, което обстоятелство изрично е следвало да се отбележи в акта. Посочения в акта свидетел е *** на Пътна полиция Плевен, който не е очевидец, което води до липса на свидетели при съставянето на АУАН, а липсата на свидетели се явява съществено нарушение на административно наказателната процедура и е основание за отмяна на НП, като незаконосъобразно.

Съдът стигна до извода, че не се доказва от обективна и субективна страна, жалбодателят да е извършил нарушението по чл.25 ал.1 от ЗДвП. Така описаната в АУАН и НП фактическа обстановка и по-конкретно обстоятелствата, въз основа на които се основава то, не отговарят на обективната действителност. АУАН е съставен от лица, които не са очевидци на извършеното нарушение. В тази посока са и показанията на актосъставителя ***, който заявява, че на място са установили само единия автомобил, а другият водач на МПС е извикан по телефона да се върне на място. Действително по делото се установи, че е настъпило ПТП, че единият водач е участвал в него, че са нанесени щети, не се доказва безспорно обаче нито механизмът на сблъсъка, нито че жалбодателят е извършител нарушение по чл.25 ал.1 от ЗДвП.

Следва да се отбележи, и че посочената като санкционна норма - чл. 179, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 5 от ЗДП предвижда, че се наказва с глоба във фиксиран размер от 200 лева, ако деянието не съставлява престъпление, онзи който поради движение с несъобразена скорост, не спазване на дистанция или нарушение по ал. 1, причини ПТП /чл. 179, ал.2/. В случая са налице множество хипотези, но доколкото е извършено препращане към ал. 1, т. 5 следва да се приеме, че релевантната хипотеза е нарушение по ал. 1.

В разпоредбата на чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДП е предвидено наказание глоба в размер на 150 лева за този, който не спазва предписанието на пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране, правилата за предимство, за разминаване, за изпреварване или за заобикаляне, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението.

Тук отново разпоредбата предвижда множество различни хипотези, но наказващият орган не е уточнил коя е приложима в случая.

С оглед на изложените съображения, съдът счита, че атакуваното наказателно постановление в тази част е незаконосъобразно и следва да бъде

отменено.

Освен изложеното при извършена служебна проверка на АУАН и НП съдът констатира и друго нарушение, което е съществено по своя характер и се явява друго, самостоятелно основание за отмяна на НП като незаконосъобразно поради следното: Съгласно чл.42, ал.1, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, както акта за установяване на административното нарушение, така и наказателното постановление следва да съдържат словесно описание на нарушението, като е необходимо да е налице единство между словесното описание на нарушението и посочените като нарушени законови норми, така и единство между посочените като нарушени норми в АУАН и НП. Описанието на вмененото нарушение в обстоятелствената част на АУАН и НП, обаче, е твърде оскъдно, доколкото не е посочено изрично какви точно са били последиците от произшествието, а именно дали от същото са причинени само имуществени вреди, или пък има пострадали лица. Последиците са от съществено значение за определяне на конкретните задължения на водачите по чл.123 от ЗДвП, тъй като тази норма предвижда, както общи задължения за водачите при настъпване на всяко ПТП, така и специални такива в зависимост от това, дали от ПТП са настъпили само имуществени щети, или са пострадали и хора, визирани в т.1, т.2 и т.3 на чл.123 от ЗДвП. Освен това няма идентичност между АУАН и НП в цифровото изписване на материалната норма, като в НП се сочи чл.123, ал.1, т.3, б.„а” от ЗДвП, а в АУАН – освен под нормата на чл.123, ал.1, т.3, б. „в” от ЗДвП, Отделно от това прави впечатление, че в обстоятелствената част на АУАН и НП е добавен допълнителен елемент към нарушението, а именно „не уведомява МВР”. Тук следва да се отбележи, че последното вменява задължение на участник в ПТП при причинени имуществени вреди, но в б. „В” на чл.123, ал.1, т.3 от ЗДвП и то в хипотезата на разногласие между участниците в същото, каквото в случая не се установява от събраните по делото доказателства. Като в АУАН е посочено като нарушение чл.123 ал.1 т.3 б.„В”.Посоченото представлява съществено нарушение на процесуалните правила, касаещи описание на нарушението и обстоятелствата въз основа, на които е извършено, както и правилното посочване на законовите разпоредби, които се твърди, че са били нарушени.

Поради горните мотиви наказателното постановление следва да бъде отменено и в тази му част.

На следващо място ,по делото не е установено по категоричен начин дали липсата на жалбоподателя на мястото на произшествието тогава, когато са пристигнали ***ите на ПП, въпреки, че и другият водач не е бил на мястото, е с цел да напусне мястото на произшествието без да уведоми контролните органи или липсата му към този момент се дължи на друго обстоятелство, защото с оглед на събраните доказателства може да се направи повече от един извод защо жалбоподателят не е бил на мястото на произшествието към

момента, когато контролните органи са пристигнали. За да е налице нарушението, за което на жалбоподателят е ангажирана отговорността, освен фактите, изпълващи обективните елементи на състава на нарушението – наличие на ПТП с материални щети, липса на съгласие на участниците относно обстоятелствата свързани с произшествието и напускане на един от участниците без да уведоми контролните органи на МВР, е необходимо да бъде доказан субективния елемент на състава, а именно вината на извършителя на деянието. В случая именно този елемент се явява недоказан, защото по делото липсват категорични доказателства, от които еднозначно да се направи извод, че нарушителят не се е намирал на мястото на произшествието именно защото е пожелал да го напусне, без да уведоми органите на МВР след като между него и другия участник липсва съгласие относно обстоятелствата свързани с ПТП.

Налице е и разминаване в посочените дати както на извършване на нарушението в АУАН, НП и Протоколът за ПТП. В НП е посочено, че АУАН е съставен на 09.07.2020г а в самият АУАН е посочено, че той е съставен на 10.07.2020г /макар и с поправка на ръка от самият актосъставител. В АУАН И НП обаче, като дата на извършване на нарушението е посочена 09.07.2020г в 23,15 часа. Самият протокол за ПТП е съставен на 09.07.2020г т.е преди съставянето на самият АУАН. Настоящият съдебен състав счита, че съдържанието на наказателното постановление не съответства на императивните изисквания на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. По аргумент от посочената разпоредба, описанието на нарушението и датата на неговото извършване са задължителни реквизити на наказателното постановление и всеки един от тези елементи следва изрично да намери обективен израз в неговото съдържание. В случая нито в АУАН, нито в издаденото въз основа на него наказателно постановление е посочена точната конкретна дата на извършване на нарушението, а посочените дати съществено се разминават.

Разпоредбата на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН е императивна и нейното спазване е не само абсолютно условие за формална изрядност и законосъобразност на наказателното постановление, но е и гаранция за правото на защита на наказаното лице. Датата на извършване на нарушението е съществена характеристика на всяко административно нарушение и е посочена от законодателя като самостоятелен елемент от съдържанието на наказателното постановление. Същата е от значение както за определяне на приложимия по см. на чл.3, ал.1 и ал.2 от ЗАНН закон, така и за спазване на сроковете по чл. 34, ал.1, изр. второ от ЗАНН. Липсата обаче на посочена в наказателното постановление дата на нарушението не подлежи на саниране чрез тълкуване или по реда на чл.53 ал. 2 от ЗАНН. Като задължителен реквизит и елемент от императивно регламентираното нормативно съдържание на наказателното постановление, датата на нарушението е следвало да бъде обективизирана по надлежния начин, а не да се извежда чрез тълкуване.

Не на последно място следва да бъде посочено още, че в АУАН и НП липсват описани елементи от фактическия състав на вмененото на жалбоподателят нарушение, които представляват и част от предвидените от закона задължителни реквизити. Доколкото Д.*** е санкционирана за това, че поради неспазване на правилата е предизвикал ПТП с материални щети, в акта и наказателното постановление е следвало щетите да бъдат конкретизирани, както и лицето, на което са причинени, заедно с неговите индивидуализиращи белези. Щетите са част от фактическия състав на нарушението и без същите да бъдат конкретизирани, не може да бъде направен извод, че е настъпило пътнотранспортно произшествие по смисъла на §6, т.30 от ДР на ЗДвП. Действително в изисквания служебно от съда и приет като доказателство по делото Протокол за ПТП, също не са описани нанесени щети от ПТП.. Попълване на празнотите в акта и наказателното постановление чрез тълкуване на фактите, установени от доказателства по делото, обаче е недопустимо и не може да санира допуснатото съществено процесуално нарушение от страна на административно-наказващия орган. Изискването за описване на всички елементи от състава на нарушението е гаранция за това санкционираното лице да разбере за какво точно е наказано, съответно за упражняване правото му на защита. Още повече, че с непосочването на тези факти са нарушени императивните разпоредби на чл. 42, т. 4 и т. 9 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 9 от ЗАНН. За да може наказателното постановление, като правораздавателен акт, с който се ангажира административно-наказателната отговорност на едно лице, да предизвика тези последици, същият следва да отговаря на формалните изисквания на закона, гарантиращи и правото на защита на наказаното лице.

Съда с оглед изложеното и невъзможността предвид принципа за непосредственост да провери отразените в АУАН фактически обстоятелства, както и че изложеното в АУАН няма безспорна доказателствена стойност предвид наличните нарушения, намира за недоказано вмененото ”обвинение” от страна на АНО по отношение .

По разноските.

Съгласно нормата на чл. 63, ал.3 ЗАНН страните имат право на разноски.

В нормата на чл. 189, ал.3 НПК е приет принципа, че ако лицето е признато за виновно, същото следва да понесе всички разноски по делото, независимо дали в провежданите контролни производства /въззив и касация/ размерът на наказанието е бил потвърден или редуциран.

Тази разпоредба би намерила субсидиарно приложение и в процеса по ЗАНН, ако в ЗАНН липсваше изрична уредба на този въпрос.

Въпроса за възлагането на разноските в административно наказателния процес обаче е изрично уреден в чл. 63, ал.3 ЗАНН, а именно по реда на АПК,

което изключва приложението на принципа на чл. 189, ал.3 НПК.

В АПК въпросът за възлагането на разноските е уреден в чл. 143, в който е посочено, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или откаже да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Подателят на жалбата има право на разноски по ал. 1 и при прекратяване на делото поради оттегляне на оспорения от него административен акт. Когато съдът отхвърли оспорването или подателят на жалбата оттегли жалбата, страната, за която административният акт е благоприятен, има право на разноски. Когато съдът отхвърли оспорването или оспорващият оттегли жалбата, подателят на жалбата заплаща всички направени по делото разноски, включително минималното възнаграждение за един адвокат, определено съгласно наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, ако другата страна е ползвала такъв.

Липсва обаче изрична уредба как следва да се процедира, ако искането за отмяна на административен акт е частично уважено и частично отхвърлено. По този въпрос съгласно препращащата норма на чл. 144 АПК приложение намират общите правила на чл. 78 ГПК, в който е проведен принципът, че страните имат право на разноски съразмерно с уважената, респективно отхвърлената част от искането.

Свидетелство, че именно това е законовата идея е и нормата на чл. **6АПК, съгласно която разноските за общия представител се понасят от административния орган съобразно уважената част от оспорването.

При приложение на този принцип и двете страни в настоящото производство биха имали право на разноски по съразмерност, пропорционално на уважената/отхвърлената част от жалбата.

Административно -наказващия орган обаче не е бил представляван от юрисконсулт, не е доказал сторването на разноски за адвокатско представителство, поради което и по аргумент от чл. 63, ал.5 ЗАНН разноски не следва да му се присъждат.

Жалбоподателят е доказал заплащане на 300 лева за адвокатски хонорар.

Съгласно т.6 от ДР на АПК "Поемане на разноски" от административен орган" означава поемане на разноските от юридическото лице, в структурата на което е административният орган.

В случая въззиваемата страна Сектор пътна полиция не е самостоятелно юридическо лице, което означава, че разноските следва да бъдат възложени върху ЮЛ от което е част наказващия орган, а именно ОДМВР- Плевен, като

второстепенен разпоредител с бюджетни кредити по аргумент от чл. 43 ЗМВР. Така и Решение № **009 от 02.10.2019 г. по адм. д. № 7758/2018 на Върховния административен съд

Действително самото ОДМВР-Плевен в случая не е страна по производството, но по силата на изричната законова норма, именно то следва да бъде осъдено да заплати разноски на жалбоподателя.

Мотивиран от горното Плевенки районен съд,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 20-0938-003124 от 20.07.2020г. на Началник сектор Пътна полиция към ОД на МВР-гр.Плевен, с което на *** от ***, ЕГН***** на основание чл.53 от ЗАНН, чл. 179, ал.1 вр.чл.179,ал.1,т.5 от ЗДвП е наложено административно наказание Глоба в размер на 200 лева за нарушение на чл. 25,ал.1 от ЗДвП и на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП ЗДвП е наложено административно наказание Глоба в размер на 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец за извършено нарушение на чл.123,ал.1,т.3, б. „а“ от ЗДвП.

ОСЪЖДА ОД МВР -Плевен да заплати на *** от ***, ЕГН***** сумата от 300 лева, представляващи разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Плевенския Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____